

Je to nevyhnutné

Dovolenka! Prázdniny! Čo všetko sa nám vybaví pri týchto slovách. Odpočinok, voda, vzduch, hory, rodina,... a najmä TICHŤO. Je nevyhnutné, aby sme na nejaký čas zanechali hluk každodennosti. Je nevyhnutné pre náš osobný rast, aby sme si darovali ticho. Pretože všetko čo je veľké, sa rodí v tichu, v sústredení, v mlčaní, v pokoji.

Jean Arp, francúzsky sochár (+1966) tvrdil, že ticho sa dnes už stáva „luxusným“ tovarom: „Onedlho o tichu budeme hovoriť ako o čomsi dávnom, legendárnom, ako o niečom, čo bolo kedysi...“

Vtipne o tejto téme píše nemecký spisovateľ Henrich Böll, vo svojej novele: DOKTOR MURKE ZBIERA MLČANIE. Opisuje v nej redaktora z rozhlasu, ktorý pripravuje vysielania. Keď nahral na pásku texty a potom ich kontroloval, vystrihoval dlhé časti ticha, mlčania a prestávky medzi rečou a potom tieto časti pozliepal v jeden celok. Na svojom magnetofóne vo chvíľach odpočinku počúval výsledok – počúval ticho. Mal zvyk, že svoju snúbenicu často uprosil, aby si sadla vedľa do kresla. Nastavil magnetofón a ona mala mlčať. „Murke ležal na váľande a fajčil cigarety. Vedľa neho na stoličke šálka s čajom... Pri stole sedela dievčina a pozerala cez okno do ulice. Medzi Murkom a dievčinou bol magnetofón nastavený na nahrávanie... Nepadlo ani jediné slovo, ani jediný vzdych. Dievča bolo také nehybné, že by mohla kludne stáť ako model pre fotografa. Ale ona nepózovala pred fotografickým aparátom, ale pred magnetofónom... „Už viac nemôžem!“ – náhle sa ozvala – „Naozaj už nemôžem! To čo

odo mňa žiadaš, je neľudské. Sú muži, ktorí žiadajú od dievčat veci nemorálne, ale mne sa zdá, že to čo ty žiadaš, je ešte nemorálnejšie...“ Murke spozornel: „Buď rozumná a namlč mi ešte aspoň 5 minút pásky.“ „Namlč, namlč! To je tiež tvoj vynález. Ochotne by som čokoľvek natočila na pásku, ale namlčať?!“ „Ach,

Rina. Keby si vedela, aké drahocenné je pre mňa tvoje mlčanie. Večer, keď som unavený, keď sedím tu, v samote, púšťam si pásku s tvojím mlčaním...“

Dag Hamarskjöld, bývalý tajomník OSN a veľká duchovná osobnosť svojej doby vo svojom denníku konštatuje, že „mlčanie, to je čosi (akási sféra), čo obklopuje každý náš

skutok a každý náš prejav... Čím viac sa započúvaš do ticha v sebe, tým viac a lepšie budeš počuť, čo znie okolo teba. A IBA ten kto počúva, môže prehovoriť“.

Prijmime preto odporúčanie českej poetky Markéty Procházkovej: „Buďme tišší, abychom více slyšeli – a možná zaslechnem i pramen...“ (Markéta Procházková: Podej mi ruku). *Váš brat Matej*

Foto: V. Kolárik

Pripravované projekty a zámery obce

Pre vašu informáciu a možné pripomienkovanie vás oboznamujeme s pripravovanými projektami a zámermi

■ aktualizácia programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce

■ biomasa – vykurovanie verejných budov /projekt pripravený, čaká sa na výzvu/

■ zavedenie bezdrôtového obecného rozhlasu /prípravu brzdí zamietavé stanovisko Stredoslovenskej energetiky, hoci v iných krajoch tento projekt beží. Obec požiadala o príspevok Ministerstvo financií SR/

■ rekonštrukcia verejného osvetlenia /pripravuje sa projekt v rámci skupiny obcí v združení obcí Bioenergia Bystricko/

■ pokračovanie v rekonštrukcii vodovodu v obci /obec požiadala STVPS o vypracovanie projektu najviac poruchových častí vedenia/

■ dobudovanie trafostaníc pre budúcu výstavbu rodinných domov podľa Územného plánu obce /zaslali sme žiadosť a potrebné materiály na SSE a obec pripravuje pozemky pre stavbu trafostaníc/

■ vybudovanie biologickej skládky odpadu /pripravuje sa projekt v rámci Mikroregiónu KVV, ktorý by mal byť financovaný z Nórskeho finančného mechanizmu alebo Enviromentálneho fondu/

■ rozšírenie verejného priestranstva pri Obecnom úrade /obec vykúpila pozemky, zbúrala starý rodinný dom, vyčistila priestranstvo a má pripravený projekt na realizáciu/

■ oddychové priestranstvo pri dolnej zastávke /obec vykúpila pozemky, upravila plochu a má vypracovaný

zámer jeho využitia, je potrebné vypracovať projekt realizácie – obec požiadala o prostriedky BBSK/

■ priestranstvo pri dolnom obchode /vykonané sú hrubé práce, je potrebné priestor povrchovo upraviť/

■ chodník pri štátnej ceste v úseku od centra po školu /geometrický plán a projekt je objednaný/

■ rekonštrukcia miestnych komunikácií v celkovej dĺžke cca 1500 m (Závoz, Za Tonkov, Priehrada, Kutina) geometrický plán a projekt je objednaný

■ obec sa angažuje pri príprave projektu Banskobystrického geomontánneho parku

■ úprava poľnej cesty na Dráhy /obec sa usiluje nájsť zdroje na prepojenie obce a časťou Nevoľné po jestvujucej poľnej ceste/

■ majetkoprávne doporiadenie miestnych komunikácií a pozemkov, ktoré využíva obec /postupne sa zadávajú geometrické plány/

■ šatne na ihrisku v Laukovej /zámer je spracovaný/

UPOZORNENIE

Upozorňujeme občanov, hlavne návštevníkov pohostinských zariadení v obci, aby neparkovali na miestach, ktoré obmedzujú premávku na hlavnej ceste a miestnych komunikáciách a rešpektovali dopravné značenie v obci. Nesprávnym parkovaním neporušujete len dopravné predpisy, ale obmedzujete majiteľov rodinných domov v ich okolí. Obec na dočasné parkovanie pripravila dostatok parkovacích miest.

Hluk, ktorý spôsobujú motorové vozidlá a motorky v neskorších večerných hodinách pôsobí veľmi rušivo. Iste by sa to nepáčilo nikomu z vás.

Určite ste si všimli veľký neporiadok okolo kontajnerov na separovaný odpad. Riešením by mohlo byť ochota občanov plastové fľaše stlačiť tak, aby čo najviac zmenšili svoj objem, na plasty používať aj naďalej vrecia, ktoré sa zbierajú podľa harmonogramu a na sklo pripravuje obec prenajať ešte dva kontajnery. Pre akumulátory z áut je pripravený špeciálny kontajner pri prístrešku za Kultúrnym domom – využívajte ho. Dúfajme, že podniknutím týchto krokov sa zlepší pekný vzhľad našej obce aj na týchto zberných miestach. Pri vyhlásenom zbere elektroodpadu prosíme občanov, aby priniesli len elektroodpad a nie iný odpad.

OZ obce Riečka oznamuje:

❖ vyhlasuje na deň 28.8.2007 voľbu kontrolóra obce

Žiadosti doručte na OÚ do 13.8.2007. K žiadosti je potrebné priložiť:

- doklad o vzdelaní
- výpis z registra trestov

Bližšie informácie na OÚ v Riečke

❖ zmeny a doplnky k územnému plánu je možné podávať na OÚ v Riečke do 15. septembra 2007

❖ uzávierka príspevkov do najbližšieho vydania riečanského spravodaja je 15. októbra 2007

Ponuka na prenájom

Obecný úrad v Riečke ponúka na prenájom priestory Pohostinstva v Riečke, v budove pri Obecnom úrade. Doba prenájmu je od 1.9.2007. Ponuky doručte na Obecný úrad v Riečke do 31.7.2007. Bližšie podmienky sa dozviete na obecnom úrade.

História Červeného Kríža v Riečke

Naša organizácia ČK v Riečke bude o dva roky oslavovať 50-tku. Vznikla v roku 1959 v základnej škole z podnetu SČK v Banskej Bystrici. Na prvej zakladajúcej schôdzi boli pani Svecovou, Mlynarčíkom a Dr. Havranom nové členky oboznámené so stanovami, ako aj poslaním ČK v obci a vo svete. Prvou predsedníčkou bola zvolená pani Záčiková, tajomníčka Anna Libiaková a pokladníčka Anna Kubíková. Neskôr funkciu predsedníčky (vyše 20 rokov) vykonávala Anna Libiaková. V začiatkoch boli členky školené v poskytovaní prvej predlekárskej pomoci a v obväzovej technike. Členky boli vyškolené počas 2-týždňového kurzu v nemocnici, čím boli vytvorené družiny ČK podľa ulíc v obci. Vyškolené disponovali torbou prvej pomoci, knižkou prvej pomoci, nosidlami, bielym plášťom a čepcom. Počas pôsobenia týchto družín poskytovali mnohým občanom prvú predlekársku pomoc a v závažnejších prípadoch sa postarali o odvoz do nemocnice. Ťažiskom práce členiek bolo darcovstvo krvi, ako aj nábor nových bezpríspevkových darcov krvi v obci. V niektorých rokoch ich počet prevýšil 40 darcov. Najaktívnejšími darcami v obci a držiteľmi Jánскеho Plakety sú Ján Toth st. a Michal Voskár. Z členiek veľmi aktívnou v 70. rokoch bola pani Anna Spišiaková (rod. Speváková), ktorá bola pozvaná do Bratislavy a do Prahy na slávnostné vyhlásenie najaktívnejších darcov republiky. Dôležitou a tiež obľúbenou činnosťou organizácie bol každoročný zber liečivých rastlín voľne rastúcich v prírode ako aj pestovaných. Zameriavali sme sa hlavne na zber repíka, ľubovníka, prvosienky, bazy, lipy, jahodového listu a podbeľu. V zbere liečivých rastlín vynikali a zber sa stal aj ich koníčkom, hlavne Anna Petránová (dnes už neobhá), Božena Sedláčková, Anna Libiaková, ako aj Mária Ma-

jerová, ktorá absolvovala v Bratislave kurz v pestovaní a zbere liečivých rastlín. Veľmi záslužnou a obetavou prácou našich členiek bola dobrovoľná opatrovateľská služba pre chorých a nevládných spoluobčanov ako aj blízkych a príbuzných. Po zaopatrení nechýbali ani dôstojné rozlúčky nad hrobom odchádzajúceho člena alebo členky. Na žiadosť OV SČK v B. Bystrici sa naše členky aktívne zúčastňovali ako dobrovoľné členky prvej pomoci pri 1. májových oslavách a oslavách SNP.

V roku 1964 pri 20. výročí SNP podal ruku niektorým našim dobrovoľníčkam Chruščov. Výrazná dobrosrdečnosť bola preukázaná aj počas zberu šatstva, detského oblečenia a potravín pri rôznych katastrofách a pomoci ľuďom tretieho sveta. Okrem týchto základných činností ČK sa mnohí členovia aktívne zapájali do brigádnickej činnosti v obci. Zapájali sa hlavne do prác pri jarnom upratovaní ulíc, potokov a miestneho cintorína. V spolupráci so záhradkármi a požiarnikmi usušili a zhrabali seno z miestneho cintorína, na Šurianskej a za Tonkov. Seno od organizácii prebralo JRD v Podlaviciach a utrhžené peniaze mohli byť použité na nákup chýbajúceho obväzového materiálu do torieb. Určitou časťou peňazí mohli byť dotované aj výlety, ktoré výbor organizoval každý rok. Tak sa uskutočnili nezabudnuteľné zájazdy za krásami nášho Slovenska, ako boli Vysoké Tatry, Bratislava, Košice, Jasov, Krásna Hôrka, Limbach, Martin a rôzne iné mestá. Niekedy boli príjemné chvíle umocnené neutíchajúcim spevom za doprovodu harmoniky nebohého Števka Libiaka. Po zmene režimu došlo k postupnému upadaniu záujmu o spoločné dianie v obci, výkup sena prestal byť realizovaný v JRD a taktiež cena nafty vysoko stúpala z roka na rok. Nemožno zabudnúť aj na posedenie pri guľášoch v Kazim-

ieri, Badiakovej, za Tonkov alebo na Posviacanej, kde nás prekvapivo zastihla privalová búrka a cestou sa valila voda ako cez potok. Mnohé členky, ktoré ešte žijú majú na pamäti dobre organizované štefanské zábavy na Vianoce s bohatou účasťou mladých a starších so živou hudbou. Členky ČK v Riečke boli vždy nápomocné nielen vedeniu obce, ale aj výbornej spolupráci so všetkými zložkami, ktoré už mnohé t.č. zanikli. Dúfame že naša humánna organizácia v našej obci nezanikne, ale pod mladším vedením predsedníčky Vierky Petránovej sa bude ďalej rozvíjať v prospech spoluobčanov.

Tajomníčka Anna Libiaková

Úspešne v zdravotných súťažiach

V našej ZS v Riečke je len 15 detí vo veku od 6 do 10 rokov, ale väčšina z nich je všestranne ambiciózná, tvorivá a pracovitá, čo dokazujú výsledky, ktorými dali do povedomia obec aj školu. Potvrzuje to aj účinkovanie

päťčlenného družstva našej školy v zostave Denisa Čipková, Marta Páslerová, Zuzana Sršňová, Alžbeta Turčányiová a Zuzana Mikulová v súťaži hliadok Mladých zdravotníkov 1. a 2. stupňa základných škôl v rámci okresu Banská Bystrica aj celého stredoslovenského kraja.

Na túto súťaž, ktorú usporiadal Červený kríž sa žiačky pripravovali celý školský rok. A že úspešne, o tom svedčí ich víťazstvo v okrese, kde súperili s 13 školami a dokázali poraziť aj vychýrené školy ako je napríklad ZŠ Spojová v Banskej Bystrici. Víťazstvo im umožnilo postup do krajského kola. Dievčence do súťaže nastúpili s ambíciou vyhrať. To sa im až do pred posledného stanovišťa darilo, no napokon pri poslednej praktickej úlohe stratili pár bodov a to ich posunulo na 3. miesto.

Cieľom tejto celoročnej zdravotnej prípravy a vyvrcholením oboch súťaží bolo vedieť podať prvú pomoc a odovzdávať získané vedomosti ďalším.

Radosť z dobrých výsledkov a dobrej reprezentácie obce mali aj učiteľka Mgr. Jana Jergová a študent Vysokej školy zdravotnej v Banskej Bystrici Vlasto Drašnár, ktorí žiakov do súťaží pripravovali.

Mgr. Jana Jergová

Riaditeľka školy Mgr. A. Moravčíková spomína

Základná škola v Riečke oslavuje pätnástku

Rok 1992–93 bol prvým rokom, kedy sa znovu otvorili brány školy pre žiakov z Riečky. Najväčšiu zásluhu na tom mal Obecný úrad v Riečke s vtedajšou starostkou p. A. Longauerovou a rodičmi žiakov.

Po zániku materskej školy sa obrátili so žiadosťou na kompetentné úrady, ktoré im nakoniec vyhovelí a tak 1. septembra 1992 bol začiatkom znovu otvorenej školy pre prvý až štvrtý ročník v Riečke. Na slávnostnom otvorení sa vtedy zúčastnili aj predstavitelia školskej správy s inšpektorkou Mgr. Chmelíkovou, ktorá

starala p. upratovačka M. Snopková a o teplo sa staral kurič p. Čipka st. Takto to išlo rok čo rok, pribúdalo žiakov aj ročníkov. V roku 1995–1996 sme uvoľnili našu veľkú triedu pre mladších kamarátov z MŠ a tak od tohto roku sme pod jednou strechou boli ZŠ a MŠ spolu. Na žiadosť rodičov sa zriadil aj školský klub detí a školská jedáleň.

V súčasnosti má škola 4 ročníky s 15-timi žiakmi. Budova školy, ale aj vnútorné vybavenie dostalo nové šaty vďaka obecnému úradu, ktorý škole všemožne pomáha. O čistotu školy sa v súčasnosti

Ahoj škôlka!

Keď prekročili prvýkrát prah materskej školy, ich očka boli plné zvedavosti, očakávania, ale aj strachu: „Aké to bude celý deň bez maminy?“

Kým to boli malí trojroční chlapi, tešili sa z nových hračiek, učili sa držať štetec, pokúšali sa niečo vystrihnúť, učili sa o hračky podeliť / a niekedy je to naozaj ťažké! /

Neskôr, už väčší, dokázali zaspievať mamičke peknú pieseň, vyrobiť jednoduchý darček, pomôcť mladšiemu kamarátovi. Dnes sú to predškôlci, pre ktorých je škôlka už len spomienka. Možno si na roky, prežité v našej škôlke spomenú. Sú to naši budúci prváci: Samko Kyška, Peťko Gašpar, Marek Sliacky, Jarko Pásler.

Sú to veľkí, múdri chlapi, ktorým želáme, aby sa im v škole darilo a veríme, že z nich vyrastú možno stolári, lekári, možno piloti? Ale určite dobrí ľudia, ktorí budú hrdí, že vyrástli v Riečke.

ĎAKUJEME. Našou túžbou je, aby deti chodili do škôlky s radosťou, aby sa tešili na nové zážitky. A preto sa snažíme deťom vymýšľať rôzne aktivity, ktoré by ich obohatili. Okrem iného navštevujeme Štátnu vedeckú knižnicu, Dielne ľudovej tvorivosti, Bábkové divadlo v Banskej Bystrici, chodíme za kamarátmi do Tajova aj do Králik. Tieto aktivity by sme nemohli uskutočniť bez spolupráce s rodičmi, ktorí sú ochotní nám pomôcť tým, že deti odvezú, či dovezú do mesta svojimi autami. Pretože to robia vždy ochotne a na úkor svojho /dnes veľmi vzácneho/ času, chceme sa im aspoň takto poďakovať. Sú to hlavne: mamina Vorbachová, Kyšková, Timková, ocko aj brat Zoldy, Sliacky, Ivo aj Milan Petránovci. Ale často nás vozil aj starký Miško Voskár /za ktorým nám je smutno/.

Tiež sa chceme poďakovať aj rodičom, ktorí nám prispeli na zakúpenie školského fotoaparátu. Sú to rodiny: Kyšková, I. Petrána, Timková, Gašparová, Zoldyová a Rusková.

Eva Libiaková, uč. MŠ v Riečke

ĎAKUJEME.

sa prihovarila rodičom a vtedy malým žiakom školy, ktorí sú dnes dospelí mladí ľudia a mnohí z nich úspešní študenti vysokých škôl. Do prvého ročníka boli zapísaní ôsmi žiaci a do druhého začalo chodiť deväť žiakov. Škola mala len dva ročníky so 17-timi žiakmi. Prvý ročník navštevovali: Vladko Heric, Ivka Hericová, Tomáš Hríbik, Andrejka Libiaková, Majka Petránová, Barborka Spišiaková, Janka Spišiaková a Miška Spišiaková. Druhý ročník navštevovali: Martin Hríbik, Veronika Libiaková, Janka Makovníková, Zuzka Petránová, Lukáš Spišiak, Ondrej Spišiak, Miloš Spišiak, Kristínka Spišiaková a Peťka Tóthová.

Boli to pre mňa veľmi milí žiaci a prežili sme spolu veľmi pekné chvíle, lebo sme sa všetci tešili, že sme v našej škôlke. Počas prvého roku sme mali niekoľko zaujímavých podujatí. Napr.: boli sme na dopravnom ihrisku v BB, v bábkovom divadle, na lyžiarskych pretekoch na Králikoch, na návšteve v malotriednej škole v Lučatíne a nakoniec na školskom výlete v Bojniciach. Aj keď v tú dobu škola nemala školský klub ani jedáleň, život v nej bol pestrý a veselý. O čistotu v škole sa

stará M. Hríbiková, o dobrú stravu pani kuchárka Jankurová a o teplo v škole kurič Ing. M. Rajčok. Život žiakov sa hodne spestril v poobedňajšom programe v školskom klube. Žiaci majú možnosť sa zdokonaľovať v práci s počítačom, navštevujú záujmové krúžky ako tanečný, zdravotnícky, krúžok anglického jazyka, hodne športujú, zúčastňujú sa na pretekoch, kde dosahujú veľmi pekné výsledky. Na tejto činnosti sa podieľa vychovávateľka Mgr. J. Jergová a viacerí ďalší vedúci krúžkov.

Naozaj pätnástka je krásny vek u mladých, ale aj pre malú škôličku, v ktorej sa vystriedalo 204 žiakov. Všetci boli zlatí, šťastní, zvedaví, ako len deti vedia byť. Časť z nich už len spomína na našu malú škôličku, časť ich ešte prežíva školské roky v triede, kde sa pripravujú na vstup do plno organizovanej školy. Pri tejto príležitosti želim mojim bývalým a súčasným žiakom veľa, veľa zdravia, úspechov v živote, v štúdiu na stredných a vysokých školách a tým školopovinným pekné prázdniny.

Mgr. A. Moravčíková

Tábor Lom nad Rimavicou

Lom na Rimavicou je menšia dedina pri Čiernom Balogu, do ktorej sme mali ísť na letný tábor s pánom farárom.

Nastal deň odchodu do tábora, čo bol len deň po tom, ako sme sa vrátili z Chorvátska. O tretej sme sa mali stretnúť pred OÚ. Boli dve hodiny, štvrt na tri, pol tretej, trištvrt na tri, keď som si zrazu spomenula, že nie som zbalená. Rýchlo som všetko, čo mi prišlo pod ruku nahádzala do tašky a bola som zbalená za necelých päť minút.

Pred OÚ sme sa rozdelili do áut a mohlo sa vyraziť. Cesta trvala asi hodinku a pol. Keď sme konečne dorazili, vysadili nás pred budovou s nápismi: Základná škola, Materská škola a Škola v prírode. Len tak neisto som sa spýtala pána farára: „A to budeme bývať v škôlke?“ A on veľmi isto: „Pravdaže dieťa moje.“ Všetci sme zostali v nemom úžase. Ďalej nás informovali, že v jednom krídle bývajú postihnuté ženy, aby sme sa k nim dobre správali a nesmiali sa im, za to ako sa správajú. Rozdelili nás do izieb. Spoznávali sme sa a vyrábali sme si poštové schránky, do ktorých sme si

hádzali poštu. Rozdelili nás do štyroch družstiev. Modrí, žltí, zelení a červení. (Ja som bola v modrom). Museli sme prerušiť vyrábanie a ísť na večeru. Na večeru bolo kura s ryžou. (Teda myslím). Po večeri sme mali parlament, na ktorom sme si zvolili predsedu (Luboša) a podpredsedov. Parlament sme mali každý večer. Ujo Jano nám povedal približný program na celý týždeň a všetky veci ohľadom tábora. O desiatej bola večierka.

1. deň: budiček o 7:30, raňajky o 8:30, o 9:30 sme išli autami na železničku pri Čiernom Balogu. Vláčikom sme sa dostali do skanzenu, cez ktorý nás sprevádzal sprievodca. Prešli sme ho skoro celý a vrátili sme sa na železničku, aby sme stihli obed. Po obede sme mali voľnejší program. Starší nám vybavili zadarmo jazdu na koňoch. Podmienka ale bola taká, že chalani museli majiteľovi pomôcť so senom. Chalani teda išli a my ostatní sme boli na ubytovni. O pol piatej bola sv. omša. Večer bola večera a po nej parlament, po parlamente sme mali ísť spať.

2. deň: Dopoludnia bolo voľnejšie, keďže na kone sme

išli až poobede. Akurát sme zistili, že máme na izbách šváby a inú háveď. Na kone sme išli pešo cez polia a lesík. Keď sme sa povozili, tá pani, čo tam bola nám niečo

ovej chalúpku. A poslední žltí hrali televízne noviny. A ako vždy nechýbala ani „pohádka o princeznej a o hrádku“, ktorú hrali starší až na jednu výnimku.

o tých koňoch aj povedala. Hovorila celkom zaujímavo. Cestou späť sme sa zastavili pri potoku, kde sme sa trochu ovlažili. Na ubytovňu sme prišli zmorení, ale vybíjaný sme si aj tak zahráli.

3. deň: Tretí deň bol dňom krásy. Každý kto chcel, mohol vyrábať za pomoci Katky z drôtikov šperky, náhrdelníky, prstene atď. Na večer si mala každá skupinka pripraviť scénu. Modrí mali scénu o Maťkovi a Kubkovi. Zelení tancovali brušné tance, červení hrali scénu o perník-

4. deň: sme mali olympiádu. Súťaže boli rôzne. Mne sa najviac páčilo preliezanie siete a lezenie po rebríku. Olympiáda bola zakončená sv. omšou. Po nej bola vysnívaná večera. Po večeri bol parlament, na ktorom sa vyhodnotila olympiáda. Prví sme boli my, modrí. Dostali sme medaile a mohli sme ísť spať.

5. deň: Posledný piaty deň sme mali súťaž: „Záhada čerstvo nadojeného mlieka“. Táto súťaž spočívala v tom, že každé družstvo muselo zodpovedať všetkých 50 otázok. Kvôli odpovediam sme museli ísť napr. na cintorín, na obecný úrad, na poštu. Preto sa to volalo záhada čerstvo nadojeného mlieka, lebo každé družstvo muselo doniesť pohár čerstvo nadojeného mlieka, alebo iný domáci produkt. Bolo to úplne bombové. Pred večerou sv. omša, po večeri vyhlásenie výsledkov. Vyhrali zase modrí. Po vyhlásení nasledovalo hľadanie pokladu. Každé družstvo dostalo toľko indícií, koľko malo bodov. Večierka bola o pol jednej, ale mohli sme byť hore aj dlhšie, ale potichu. Ani sme sa nenazdali a bol koniec najlepšieho týždňa prázdnin. Vďačíme zaň hlavne pánovi farárovi!

V mene všetkých pánovi farárovi veľké **ĎAKUJEME!**

Mária Koláriková, ml.

Foto: V. Kolárik

Fínske kiitos

Možno sa pamätáte na dvojjazyčný článok z minulého čísla napísaný dievčaťom z Fínska. Na Slovensku a hlavne v našej Riečke prežila tri mesiace plné nezabudnuteľných zážitkov, ktoré vložila na papier aby sa s nami o ne podelila.

Tak ako Elina, aj ja by som sa s vami rada podelila o svoje zážitky, tentokrát z Fínska. Túto jedinečnú krajinu som navštívila vďaka folklórnym súborom Mladost a Matičiarik.

Nácvik, tréning, skúška, zhrávka...a stále dookola. Potom generálka a prichádza deň D – odchádzame na zá-

jazd do Fínska! Autobus je už naplnený obrovskými kufrikami s krojmi, harmonika predo mnou, basa nad hlavou a skvelí priatelia všade naokolo. Dlhá jazda pred nami ,no ako správni folkloristi zaženieme vždy únavu spevom a hraním. Po 40 hodinách v autobuse konečne nastúpime na trajekt a vezieme sa priamo do krajiny tisícich jazier. Čím je zvláštna, čím je iná?

Sú tri hodiny v noci a vo Fínsku stále svieti slnko. Mám azda zle nastavené hodinky? Kdeže, vo Fínsku majú práve polárny deň. V tomto období tam slnko svieti aj počas nočných hodín.

Evanielická katedrála v Helsinkách.

Prvá snečná noc nadchne, druhú noc si človek uvedomí využiteľnosť rolety. Po tretej noci strávenej blízko jazera, vedú jeho kroky do najbližšieho obchodu s mucholapkami a repelentmi, ak sa nechce stať dobrovoľným darcom krvi pre fínske komáre.

Vo Fínsku sa nachádzajú čarovné jazerá s malými ostrovčekmi, kde našlo svoj domov množstvo vtáctva. Fíni si tam vystavali svoje rodinné domy, aj keď je ťažké predstaviť si, ako ostrovania zachraňujú svoj majetok v prípade povodní. Na druhej strane to musí byť skvelé vozíť sa do práce a do školy na motorovom člne, alebo na malej loďke poháňanej usmievaným mladým Fínom. Skutočne nezabudnuteľná plavba. Spoza stromov vybiehajú rozhorúčené postavy a skáču do vody, aby sa schladili po príjemnom saunovaní. Kúsok ďalej sa od pokojnej hladiny jazera odrážajú pokrivené siluety briezok a drobných domčekov z dreva, natretých na červeno s bielymi pavlačami. Človek si pripadá, ako v klasickej ruskej rozprávke. Informačná tabuľa oznamuje sídlo farmy Korvenranta.

Čo urobiť v prípade, keď sa zaľúbite do svetlovlasého Fína a navrhne vám život v krajine tisícich jazier? Neostane vám nič iné, len sa naučiť jazyk,

ktorý nemá nič spoločné s ľúbozvučnou slovenčinou. Vďaka fínštine vojdete do krajiny nezlúčiteľných spoločuhlások v podivnej kombinácii so samohláskami.

Pri presune autobusom vyrážajú dych tabule s názvami fínskych miest ako sú Myllylähteen Kylähteiso, alebo Välttimäentje.

Lahko sa pamäť slovo kiitosďakujem. Obyčajné a krátke, no po jeho vyslovení sa na tvárach Fínov vždy objaví milý úsmev.

O severanoch sa hovorí, že sú to chladní a odmeraní ľudia. Možno, ale tí naši Fíni boli pohostinní, srdeční a milujúci svoju divokú a krásnu prírodu.

Kiitos, ystavat! (Ďakujeme, priatelia!)

Barbora Antalicová

O motýľovi, ktorý sa zabudol narodiť

Píšem si báseň, ktorá sa nerýmuje,
vymýšľam pieseň, ktorej vymreli noty,
naháňam motýľa, ktorý neexistuje, lebo sa zasníval v kukle a zabudol sa narodiť.
Volal sa Lunex a sníval o tom, že raz keď vyletí zo zamatového vaku
bbbbude mať veľké modrozlté krídla a preletí nimi celý svet.
Chcel letieť nad riekou a chcel si krídla omočiť v slanej vode mora.
Sníval o tom, že bude sadať z nežných ľalií na agáty a bude im ozdobou,
že bude odpočívať v kališteľkoch kvetov a líškať sa deťom,
piť šľavu lúk kým vydá sa na ďalšiu cestu svetom.
No ako báseň vyhasína z nedostatku rýma,
a piesni bez nôt sa míňa melódia
tak i sen nestane sa dňom,
ak motýľ sa zasníva v ňom.

Lenka Koláriková

Naši záhradkári

Fotografia je spomienka na nášho bývalého predsedu SZZ p. Spišiaka, ktorý sa ešte naposledy zúčastnil akcie „čistenie studničiek a prameňov v chotári obce“. Toto sa stalo každoročným zvykom našej organizácie, kedy sa stretávame a zároveň urobíme pre prírodu a naše okolie dobrý skutok. Boli by sme radi, keby naši členovia chodili s nami do prírody aj so svojimi rodinami, deťmi a vnúčatami veď čistenie studničiek je už tradične najkrajšou akciou, na ktorú sa tešíme na začiatku vegetačného obdobia. Ďalším dobrým zvykom je, že si záhradkári chodia pomáhať pri rôznych prácach a to nielen členom, ale aj občanom Riečky a tak si

utuzujeme vzájomné vzťahy. Veľmi si vážime ochotu pána Adamove z OU SZZ, ktorý na požiadanie príde a pomôže vzácnymi radami záhradkárom vo svojich záhradách. Každý rok usporiadame v zasadačke obecného úradu výstavu ovocia a zeleniny, ktorú si má možnosť pozrieť každý. V oblube sú aj prechádzky po okolí obce niekoľko krát v roku v lete alebo aj v zime. Som rada, že náš terajší predseda Bohuš Čermák ide v stopách starého predsedu a verím, že sa nám bude dariť a budeme aspoň trochu prospešní obci.

Eva Spišiaková

Výlet na Vrchy - Kordíky

Ahoj Riečania, veľmi som sa sklámala z účasti na výlete Vrchy-Kordíky. Ráno som myslela, že sa vôbec na výlet ani nepôjde. Našťastie sa nás pár predsa len zišlo. Aj počasie nám bolo naklonené. Najprv sme sa prešli cez Dráhy do Tajova, kde sme nasadli na autobus do Kordík, pretože nás v ňom čakali tri dôchodkyne, ktoré sa aj napriek svojmu veku rozhodli zdolať Riečanské

hory. Po vystúpení z autobusu sme sa pokochali Kordíckymi vilami. Po exkurzii Kordíkmi sme sa vydali na cestu domov. Cestou sme si nazbierali materinu dúšku a iné bylinky. Z Vrchov sú predsa najlepšie. Na obed sme sa zastavili na Riečanských Vrchoch. Opiekli sme si špekačky aj slaninku. Odýchnutý a posilnený sme kráčali veselo domov. Tí

ktorí sme na výlete boli, sme sa zhodli, že ostatní môžu ľutovať, že ostali doma. Rada sa zúčastním aj nabudúce. Môj obdiv patrí hlavne dôchodkyniam Emílii Libiakovej, Anne Sochovej a Márii Fekiačovej všetky totiž majú nad 70 rokov.

Rada by som vás všetkých pozvala na plánovaný výlet 15. septembra do Pienin. Prihlásiť sa môžete do 5. septembra na Obecnom úrade.

J. Gašparová

Výhľad na Riečku a Banskú Bystricu z Vrchov.

Myší chvost obyčajný

je trváca veľmi aromatická rastlina, ktorá rastie na suchých lúkach, pri cestách v hornatejších krajoch (v Riečke hádam všade).

Zbierame liečivé rastliny

Zbierame nezdrevnenú časť vňate kvetné úbory so špinavobielymi kvetmi prípadne mladé prízemné podlhovasté listy. Čaj z myšieho chvosta sa používa pri chorobách žalúdka a čriev, žlčníka, pečene i močových ciest, pri ženských nedomoch. Zvonka slúži pri akútnych kožných chorobách, pri bielom výtoku a pod.

Repík lekársky je trváca rastlina, ktorá rastie na suchých miestach v hájoch, lesoch, čistínach, stráňach a lúkach. (V Riečke na Krčmárovej či na Laze) Zbierame kvitnúcu vňať s klasovitými strapcami drobných žltých kvetov. Hrubšie časti byle odstránime. Pokračovanie...

Svadba včera a dnes

To bol oficiálny názov akcie, na ktorú sme dostali pozvanie od Spolku Kulpínskych žien z našej družobnej obce Kulpín v Srbsku.

Podujatie prebiehalo v dňoch 30.06.–01.07.2007 v areáli miestneho kaštieľa, kde sme si okrem krásneho interiéru mohli pozrieť niekoľko svadobných sprievodov, ktorými prezentovali svoje kultúrne dedičstvo okolité obce. Nasledovala módna prehliadka súčasných svadobných šiat spojená sa súťažou o najkrajšiu nevestu, a tiež tradičná už piata tortiáda, kde z celkového počtu 54 tórt bolo 20 súťažných. Nás dôstojne reprezentovali cukrárky Lubka Spišiaková, Olinka Petránová a Janka Babušáková, ktoré sa v domácej konkurencii naozaj nestratili.

Zatiaľ čo prístupovú cestu ku kaštieľu lemovali predajné stánky s rôznymi remeslami ľudovej výroby, v rámci vyhládokovej jazdy na drevených vozoch ťahaných koňmi, sme sa mohli dostať na miesto bývalého futbalového ihriska, kde prebiehala niekoľkohodinová prehliadka 16 folklórnych skupín nielen zo Srbska, ale aj zo Slovenska. Veľmi živo a nápadito predviedli za sprievodu spevu a hudby svadobné zvyky a obyčaje jednotlivých obcí a regiónov.

Keďže pohostinnosť a štedrosť našich rodákov je im vlastná, postarali sa nám naozaj o bohatý program. Navštívili sme Báčsky Petrovec, kde sídli slovenské gymnázium a Matica slovenská, a kde tiež riečanskí futbalisti prednedávnom odohrali niekoľko priateľských zápasov s našimi krajanmi. Tiež sme absolvovali krátku prehliadku centra mesta Nový Sad, pričom po prechádzke krásnym parkom pri Dunaji sme sa cítili naozaj ako doma.

Svet je veľký a zároveň taký malý – o tom sme sa presvedčili v srbskej dedinke Kulpín, kde žijú Slováci viac ako 200 ro-

kov, a kde slovenčinu počul dokonca aj

z úst domácich Srbov, a kde stále platí to staré „host do domu – Boh do domu“. Týmto ďakujeme Spolku Kulpínskych žien a tešíme sa na ich návštevu u nás doma – v Riečke.

Ludmila Turčányiová

Denebolis v Kulpine

Jedného pekného sobotňajšieho rána sme sa vybrali z dedinky Riečka na dlhú cestu za hranice Slovenska a Maďarska, do štátu Srbsko, dedinky Kulpin. Cestovali sme tam zhruba desať hodín, ale myslím si, že tento čas sa nám vynahradil pobytom v Kulpine.

Hneď ako sme prišli nás privítal predseda Matice Slovenskej v Kulpine, p. Šírka. Zaviedol nás na miesto podujatia, kde sa už všetko naplno pripravovalo. Po zoznamení sa s javiskom, ale aj s domácou kapelou Lude Krawe sme sa išli ubytovať do dedinky Báčsky Petrovec, kde žili príjemní ľudia, ktorí rozprávali nádhernou slovenčinou. Všetci z kapely sme boli veľmi príjemne prekvapení. S dobrou náladou sme sa vybrali na ihrisko v Kulpine, kde sme odohrali skvelý koncert pre viac

ako 1000 ľudí, ktorí boli naozaj úžasní. Atmosféra bola príjemná a koncerty prebiehali vo veselej nálade a boli energické. Po koncerte nás zaviedol p. Šírka, predseda Matice Slovenskej v Kulpine, do poľnohospodárskeho múzea, kde sme mali možnosť vidieť ešte starý parný traktor, ale aj nádherný kaštieľ. Po tejto našej malej nočnej exkurzii sme sa už konečne mohli poriadne vyspať v dedinke Báčsky Petrovec. Na druhý deň sme boli na Rybárskej chate, kde sme ochutnali pravý dolnozemskej guláš. Bol fantastický. Tam sme sa zoznámili aj so starostom, ktorý nám porozprával niečo o Srbsku a aj o Kulpine. Po prednáške starostu sme išli spolu s pánom Širkom do mesta Novi Sad, kde sme sa doslova kochali pohľadmi na rieku Dunaj, ale aj na pevnosť, kde sa odohrávali slávne

celosvetové festivaly s názvom Exit. Navštívili sme aj centrum Nového Sadu, čo bol tiež pekný zážitok.

Po exkurzii sme sa rozlúčili s našimi novými Srbskými priateľmi a v pekných spomienkach sme sa rozišli na cestu domov. My, ako kapela, sme tam prežili naozaj pekné dva dni, spoznali sme nových ľudí, kultúru, ale aj život ako taký. Myslím, že aj naši zahraniční priatelia boli s nami veľmi spokojní a ako vďaka nám odovzdali ďakovný diplom, ktorý sme si doniesli domov na naše rodné Slovensko. Celá kapela sa chceme poďakovať aj starostovi Riečky p. Mariánovi Spišiakovi, ale aj dedine Kulpin a samozrejme aj p. Mackovičovi a Ľubošovi Zoldymu, ktorí nás viezli, fotili, kamerovali a hlavne si našli na nás čas, čo si veľmi vážime.

Takže ešte raz v mene kapely Denebolis srdečná vďaka.

Braňo Hrbík

Starí páni z Riečky v Kulpine

Vrámci Zmluvy o spolupráci medzi Riečkou a Kulpinom, na pozvanie futbalistov-veteránov a Miestneho spoločenstva, navštívili Kulpin v dňoch 11.-13.5. t.r. naši futbalisti-starí páni za účelom odohratia priateľských futbalových stretnutí, ako aj nadviazania ďalších priateľských stykov.

Z Riečky sa návštevy zúčastnili: Ing. Bruoth Ladislav-vedúci mužstva, Petrán Milan st.-tréner, Petrán Jozef, Petrán Milan, ml., Spišiak Marián, Gašpar Peter, Náčin Jozef, Krahulec Roman, Greško Róbert, Kolár Ján, Petrik Rado, Šimčík Ján ml., Spišiak Ján, Spišiak Miloš, Žabka Peter, Ing. Širka Ivan, Snopko Mário, Púchy Jozef.

Hostitelia pripravili pre nás náročný športový a kultúrno-spoločenský program. Po spoločnej večeri na futbalovom ihrisku v deň príchodu, ktorá sa pokračovala do neskorých nočných hodín napriek upozorneniam vedúceho a trénera, rozviezli sme sa s našimi hosťami na ubytovanie väčšinou do rodín kulpínskych hráčov, ale aj do Báčskeho Petrovca.

Druhý deň pobytu, po raňajkách u hostiteľov sme v dopoludňajších hodinách navštívili slovenské gymnázium v Báčskom Petrovci, v ktorom maturovali viacerí nám známi kulpínčania. Tiež sme navštívili galériu s obrazmi akad. maliarky Medvedovej, rodáčky z B. Petrovca, ktorá veľmi realisticky zachytávala obyčajných dedinských ľudí, ich kroje a obyčaje. Dopoludňajší program ukončila návšteva poľnohospodárskeho múzea v kulpínskom kaštieli. Po výdatnom spoločnom obede na ihrisku v Kulpine, kde boli postavené veľké stany sa začalo vlastné športové zápolenie – futbalový turnaj. V prvom zápase po sebe nastúpili mužstvá Kulpina a Riečky. Po urputnom, ale zväčša férovo hranom zápase, sme nakoniec domácim

podľahli veľmi tesne 1:0 Tréner Milan Petrán st. vyskúšal v zápase všetkých hráčov, ktorí dokázali bojovať aj proti horúčave, ale hlavne proti „únave“ z predošlého náročného dňa, resp. večera. Škoda, že sa nám v tomto zápase zranila opora nášho mužstva Jožo Petrán. Náš súper sa na nás dobre pripravil, zataktizoval a na zápas postavil šiestich čerstvých hráčov, ktorí sa nezúčastnili náročnej večere predchádzajúceho dňa. Pri ich recipročnej návšteve u nás budeme musieť aj my zvážiť taktiku boja! V druhom zápase turnaja nastúpil Kulpin proti Hložanom, nad ktorými vyhral 3:0. V 3. zápase sme nastúpili proti Hložanom, nad ktorými sme vyhrali 4:1. Turnaj skončil nasledovným umiestnením:

- I. miesto – Kulpin
- II. miesto – Riečka
- III. miesto – Hložany

Druhý deň nášho pobytu skončil slávnostnou večerou za prítomnosti zúčastnených mužstiev a pozvaných hostí.

Tretí deň po raňajkách u hostiteľa sa záujemcovia mohli zúčastniť priehliadky druhého najväčšieho mesta Republiky Srbskej – Nového Sadu, so známou Petrovaradinskou pevnosťou, alebo si urobiť voľný program.

Po obede u hostiteľov, sme sa na kulpínskom námestí s našimi hosťami a priateľmi z Kulpina rozlúčili a vrátili sme sa domov.

Na záver hádam len toľko, že sme sa medzi nimi cítili veľmi dobre, prijali nás ako vlastných, príjemne nám znela, ich miestami pre nás zvláštna slovenčina, ktorú si oni dokázali zachovať aj po mnohých rokoch života v ďalekej cudzine.

Veríme, že pri ich návšteve u nás v Riečke v budúcom roku im budeme môcť vrátiť ich skvelú pohostinnosť a srdečnosť, s ktorou nás prijali a musím dodať – dúfam, že v odvetve vyhráme.

Ing. Ladislav Bruoth

Kulpin 12. máj 2007

Naši "starí páni" pred zápasom so svojim súperom z Kulpina

ŠK Zornička Riečka

Po úspešnej sezóne korunovanej postupom do súťaže I.A triedy chceme čitateľom poskytnúť niekoľko informácií z uplynulého ročníka 2006-2007.

Celkove sa do hry zapojilo, čo i len na pár minút, spolu 25 hráčov. Všetkých 24 zápasov odohral len Michal Sásik, ktorý sa stal aj najlepším strelcom s 15 gólmi. Na druhom mieste v počte strelených gólov je Ján Šimčík s 10 gólmi, tretí je Martin Hromada s 8 gólmi.

II.A triedu, sme vyhrali s jasným náskokom 8 bodov, pred Duklou „C“.

Po jesennej časti súťaže vypadala tabuľka nasledovne:

1. Riečka	12	10	1	1	32:90	31
2. Medzibrod	12	8	4	0	40:13	28
3. Dúbravica	12	8	2	2	37:12	26

a po skončení súťaže:

1. Riečka	24	20	2	2	62:16	62
2. Dukla C	24	17	3	4	69:25	54
3. Dúbravica	24	15	5	4	73:25	50

Treba si všimnúť hlavne nízky počet obdržaných gólov, na jeden zápas len 0,66 góla!

Letnú prípravu sme začali účasťou na tradičnom turnaji v Tajove s výsledkami:

Riečka – Dukla „C“ 1:1/j.2:4
Riečka – Malachov 5:1

V Tajove sme hrali bez viacerých opôr mužstva, ale už s nádejnými posilami Jožkom Náčinom /Jakub/, Radoslavom Ránom /Sásová/ a v jednaní je aj Michal Stieranka.

Dúfame, že našou hrou v I.A triede si naďalej udržíme priazeň fanúšikov a sponzorov, za čo vopred všetkým ďakujeme.

Ing. Bruoth, spracované z poznámok trénera J. Šusteka.

GRATULUJEME

.....dokončenie

Zbierame liečivé rastliny

Čaj využívame pri poruchách žlčníka, pečene pri zápaloch močových ciest. Zvonku sa používa na prípravu kloktadiel, na obklady, alebo na omývanie ťažko sa hojacich rán, hnisavých vyrážok, odrenín, popálenín atď.

Skorocel kopijovitý, je trváca rastlina, ktorá rastie ako burina na poliach i na lúčkach medzi trávou. (Na všetkých lúčkach). Zbierame listy v čase, keď rastlina kvitne. Pri sušení dbáme aby nezhnedli. Pri úschove nestláčame. Užívame proti kašľu 1 lyžičku ráno a 1 lyžičku večer. Čerstvé listy sa miestne prikladajú na poranenia, mokvajúce rany. Štáva z listov sa používa aj pri poštípaní hmyzom. Čaj sa používa pri chorobách

dýchacích ciest, kašľa, chrípky, zápalu nosných dutín, priedušiek a pľúc. Recept na prípravu sirupu proti kašľu: 30g napoly usušených

Skorocel kopijovitý

listov skorocelu pokrájame a zaľejeme 25g čistého liehu (dostanete v lekární). Keď vsiakne prilejeme 225g vriacej vody a necháme 24h. stáť. Občas premiešame. Potom zmes precedíme, pridáme 300g cukru, uvaríme a sirup plníme do fľaš, ktoré dobre uzavrieme a uschováme na tmavom a chladnom mieste. Užívame proti kašľu 1 lyžičku ráno a 1 lyžičku večer.

Aktuálne oznamy:

sobota:

dopoludnia – posledné upratovanie
20,00 koncert skupiny Denebols v KD v Riečke
20,30 filmový večer v kostole v Riečke
("Oratórium Tu est Petrus")

nedeľa:

09,00 hostinová svätá omša
14,00 "Ženatí proti mladým" futbal na ihrisku v Laukovej
16,30 futbal Riečka – Hronec, majstrák I.trieda
20,00 Tekvicová zábava v KD v Riečke

I. trieda - rozpis jesennej časti futbalových zápasov

1. kolo/5.8.07/16,30	Riečka – Priechod0:1
2. kolo/12.8.07/16,30	Riečka – Hronec.....
3. kolo/19.8.07/16,00	Nemecká – Riečka
4. kolo/26.8.07/16,00	Riečka – Braváčovo
5. kolo/2.9.07/15,30	Lučatín – Riečka.....
6. kolo/9.9.07/15,30	Riečka – Jasenie
7. kolo/16.9.07/15,00	Mýto – Riečka.....
8. kolo/23.9.07/15,00	Riečka – Jakub
9. kolo/30.9.07/15,00	Sl. Lupča – Riečka
10. kolo/7.10.07/14,30	Riečka – T.Č.Balog
11. kolo/14.10.07/14,30	Beňuš – Riečka
12. kolo/21.10.07/14,00	Riečka – Heľpa
13. kolo/28.10.07/14,00	Šalková – Riečka.....

Aktuálne výsledky s tabuľkami nájdete na našej www stránke: www.futbal-bb.sk

Letné recepty

TEKVICOVÉ LEČO

POTREBUJEME:

1 tekvicu
3 paradajky
3 papriky
1 cibuľa
vegeta, olej
škatuľka syrokrému

POSTUP: Cibuľu nakrájajú na kocky opečieme na oleji do zlatista. Pridáme papriky nakrájané na pásiky, chvíľu podusíme a pridáme na kocky nakrájanú tekvicu a paradajky. Ochutíme vegetou. Keď už je všetko udusené do mäkka pridáme syrokrem (podľa chuti, môžeme dať aj viac). Za stáleho miešania počkáme kým sa nám syrokrem nerozpustí,

potom je už všetko hotové. Podáva sa s čerstvým chlebíkom, studené je dobré aj ako pomazánka. Prajem dobrú chuť.

Výživový koláč

POTREBUJEME:

30 dkg práškového cukru
3 detské výživy
30 dkg polohrubej múky
3 vajcia
2 dcl oleja
1 lyžica sódy bikarbóny

POSTUP: Všetko dobre vymiešame a vylejeme na vymastený plech. Pečieme pomaly – cesto je redšie. Po upečení natrieme lekvárom a posypeme nastrúhanou čokoládou.

Dobrá chuť!